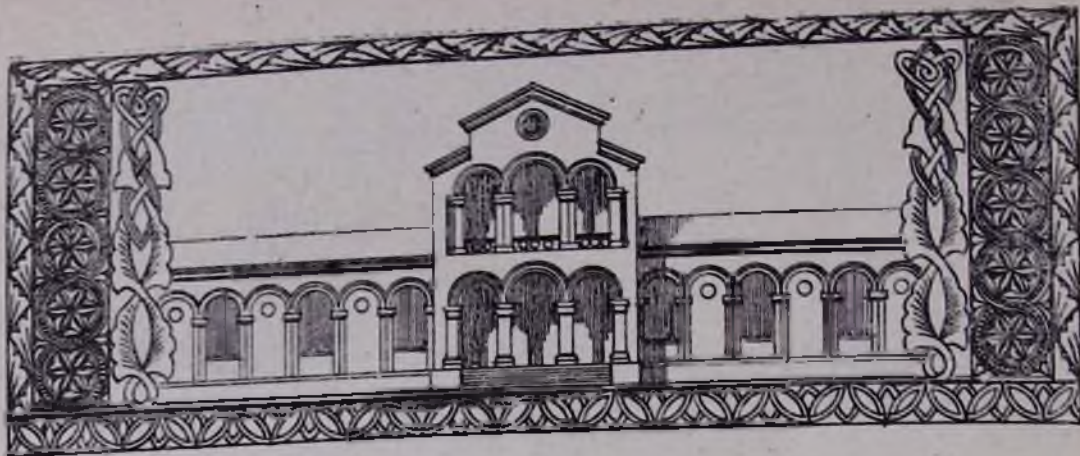

ԱՄԱՆՈՐԻ ՀԱՆԴԵՍԸ ՀՈԳԵՎՈՐ ՃԵՄԱՐԱՆՈՒՄ

1961 թվականի վերջին օրն է, կիրակի, դեկտեմբերի 31-ը:

Հոգևոր ձեմարանի վերատեսչությունը, դասախոսական կազմը և ամբողջ ուսանողությունը, գոհացուցիչ արդյունքներով փակած ուսումնական տարվա առաջին կիսասալակի քննությունները, ձեմարանի հանդիսասրահում, ամանորի ավանդական սեղանների շուրջ բոլորված, հրաժեշտ են տալիս անցնող 1961 թվականին և նոր հույսերով ու հույզերով, նոր եռանդով և հոգեշահ խոհերով ու բարի ցանկություններով դիմավորում նոր տարին, 1962 թվականը:

Երեկոյան ժամը 8-ն է: Վեհափառ Հայրապետը, շրջապատված Մայր Աթոռի միաբանության, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի և վերստուգիչ հանձնաժողովի անդամներով, հանդիսավորապես մուտք է գործում Հոգևոր ձեմարան և ջերմ, ցնծազին ծափերով և երիտասարդական ժպիտներով ընդունվում վերատեսուչ սրբազան հոր, դասախոսական կազմի, ուսանողության, վանքի պաշտոնեական և Մայր Աթոռի ամբողջ աշխատավորության կողմից:

Մայր Աթոռի համեստ բարիքներով զարդարված ամանորի սեղանը օրհնում է Վեհափառ Հայրապետը: Սեղանի շուրջ հավաքված են ավելի քան 150 հոգի՝ միաբան, ուսանող, պաշտոնյա և բանվոր, իրենց պարտքը կատարած մարդկանց գոհունակությամբ, որոնք արդար խղճմտանքով, մաքուր սրտով ուրախանում են և դիմավորում նոր տարին: Մայր Հայրենիքի հոգի

վրա, համազգային այս նվիրական հաստատության մեջ, որ հայ ժողովրդի Սրբություն Սրբոց Ս. Էջմիածինն է, սիրով և երախտագիտությամբ առցված դեպի Հայ Եկեղեցու դարավոր նախամեծար այս Աթոռը և նրա արժանավոր, առաքելաշավիղ Աթոռակալը՝ նորին Ս. Օծություն Տ. Տ. Վազգեն Ա Ամենայն Հայոց Հայրապետը:

Վեհափառ Հայրապետի աղոթքից հետո, սկսվում է հանդեսը Հայկական ՍՍՌ ՊԵՍԱԿԱՆ Հիմնի նվագով:

Այնուհետև վերատեսուչ սրբազանը հանդես է գալիս հետևյալ ուղերձով:

«Աստուծո օգնությամբ տարի մըն ալ բուրեցինք, լարված աշխատանքի, աղոթքի և ուսման բեղմնավոր տարի մը, այս սուրբ Հաստատության մեջ:

Ժամանակ կոշվող շրջանի մեջ, տարին կարճեց, թե համրիչ մը ըլլա, որուն հատիկները մենք մեր ձեռքով հառաչ կմղենք, առանց անդրադառնալու, թե այդ հատիկները կպակսեցնեն մեր ապրելիք օրերու թիվը, և ահա օր մըն ալ մենք մեղի կգտնենք համրիչին վերջավորությանը: «Զբարուք պատերազմն պատերազմեցաք»:

Այսպես է ահա կյանքը մարդուն, այսինքն աշխատանքի, պարտականության կյանք մը: Ժամանակի մեջ, օրերու հաջողության մեջ, մերթ կունենանք երջանկության պահեր, մերթ խոլընդոտներ մեր առաջ, մեր աշխատանքներուն մեջ, բայց կյանքը երբեք կանդ շառներ և մենք առաջ կերթանք միշտ դեպի վեր:

Վեհափառ Տեր, Դուք նահապետն եք Հայաստանյայց Եկեղեցիի այս մեծ և սուրբ տանը: Անցնող յուրաքանչյուր օր կսպառե Ձեզ, թե՛ ֆիզիկական և թե՛ մտավորական: Դուք հանգիստ չունիք, Դուք անձնական կյանք չունիք, Դուք ամբողջությամբ նվիրում եք, պարտականություն Ձեր ժողովուրդի, մեր Եկեղեցիի համար: Այդ շատ լավ կտեսնենք մենք՝ Ձեզ շրջապատողներս: Դուք, որպես Հայրապետ Հայոց, Հայ Եկեղեցիի և Հայ ժողովուրդի հոգեբույժ ամենաշատ ծանրաբեռնված անձն եք: Պանդուխտ մեր ժողովուրդը, ամբողջ աշխարհի մեջ ցրված, ուղղած է իր հայացքները դեպի Ս. Էջմիածին և այստեղեն կակնկալե լույս և հոգիի փրկություն: Եվ այսօր մանավանդ, Ս. Էջմիածինը իր հոգևոր, ազգային առաքելության բարձունքին վրա է նորեն, շնորհիվ Ձեր հայրենաշեն, եկեղեցանվեր առաջնորդության և գործունեության:

«Աչք ամենեցուն ի Քեզ հային»:

Ամանորի այս խորհրդավոր պահուն մենք, քոլոր այստեղ հավաքվածներս, իբրև գործակիցներ Ձեր Վեհափառության, անգամ մըն այ կվերանորոգենք մեր ուխտը՝ կատարելու մեր պարտականությունները խղճի մտքով, համազգային այս հաստատության մեջ, որ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինն է:

Վեհափառ Տեր, կադանդի այս հանդիսավոր երեկոյին, ես, հանուն Ս. Էջմիածնի Հոգևոր Ժեմարանի դասախոսական կազմի և ամբողջ ուսանողության, կշնորհավորեմ Ձեր նոր տարին՝ մաղթելով Ձեզ երկար կյանք և արևոտ օրեր, հովվելու մեր Ս. Եկեղեցին և ժողովուրդը երկա՛ր ու երկա՛ր տարիներ:

Հոգևոր Ժեմարանի ամբողջ անձնակազմի կողմեն մեր սրտագին շնորհակալությունները նաև մեր հայրենի կառավարության և անոր ներկայացուցիչներուն, Գերագույն Հոգևոր Խորհուրդի անդամներուն, Մայր Աթոռի միաբանության, պաշտոնեական և քոլոր անոնց, որոնք առանց սակարկելու, իրենց ծառայությունը կրերեն մեր գործին:

Հոտնկայա, քոլորս միասին, Հայաստանի անուշ գինիով լեցուն մեր քաժակը բարձրացնենք մեր սիրելի Վեհափառ Հայրապետի կենացը, և ամենքս մաքուր սրտով աղոթենք, տորպեսդի լոեն պատերազմները, դադարին թշնամիներու հաճակումները, և երկրի վրա տեսապես կայունանան սերը, արդարությունը և խաղաղությունը:

Քոլոր ներկաները հոտնկայա քաժակ են բարձրացնում Մայր Աթոռի հովաքություն և Վեհափառ Հայրապետի կենացը, ծափերի զվարթ հնչյունների տակ: Ամբողջ դահլիճով մեկ վեհ ու հանգիսավոր հնչում է Մայր Ա-

թոռի հոգևոր հիմքը՝ «Էջ Միածինն ի Հօրէ» շարականը:

Իր Գահից բարձրանում է Վեհափառ Հայրապետը, ուրախ և բարձր տրամադրությամբ մեջ, նոր տարվա խոհերով և զայիք էլ ապելի պայծառ օրերի լավատեսությամբ համակված, քաժակ բարձրացնելու Մայր Հայրենիքի և նրա բարեխնամ կառավարության, Հայրենիքի և Սփյուռքի բովանդակ հայ ժողովրդի կենաց. սրտաշին բարեմաղթություններով, 1962 թվականի հայրենադարձության հայրենաշեն, խոստումնալից հեռանկարներով խանդավառ:

Վեհափառ Հայրապետը խոսում է հույսով, հավատով, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի, մեր Եկեղեցու, մեր ժողովրդի, մեր Հայրենիքի պայծառ ապագայի մասին: Ամբողջ դահլիճը ոգևորված, թև առած, հոտնկայա ծափահարում է: Չեմորեն քաժանելով Վեհափառ Հայրապետի սրտից բխած տպավորիչ և ազդու խոհերն ու զգացմունքները:

Ամանորի այս սեղանների շուրջ ստեղծվում է ջերմ, հայկական մթնոլորտ: Հոգևոր Ժեմարանի երգչախումբը ցնծագին երգում է «Այսօր տօն է Ս. Մենդրան» տաղը, «Նուռ գիշեր, սուրբ գիշեր» հոգևոր երգը, «Երգ խնչույթի», «Սեղանն է առատ», «Ես իմ տնուշ Հայաստանի» խմբերգերը: Բարեշնորհ Կայծակ սարկավազը արտասանում է «Աղոթք վաղվան սեմին աղբա» (Վահտե Թեքլյան), Ղեկնող Վարդանյանը՝ «Աղոթք ծառ տնկելու մասին» (Զավեն Սյուրմելյան), Գրիգոր Բունիսթյանը՝ «Օրացույց»-ը (Գեղամ Սարյան), իսկ Գրիգոր Ազրյանը՝ «Նախիրյան դալար լարդի»-ն (Համո Սահյան):

Ժեմարանի ուսանողների մանդոլինիստների խմբակը կատարում է մի շարք ժողովրդական և Կոմիտասյան երգեր:

Բ լսարանի ուսանող Վոսաճապուհ Զիհանյանը կարդում է Վեհափառ Հայրապետին ուղղված որդիական երախտագիտության և շնորհակալության զգացմունքներով զրված հետևյալ սրտագին ուղերձը:

«Վեհափառ Տեր.

Հանդիսավոր այս պահը ուրախության, հուզման, քաղցր ներշնչանքի, այլև քաղում խորհրդածությունների առիթ տվող մի պահ է մեզ համար, որովհետև աշխատանքի, ուսման մի տարի ես անցկացրեցինք այս սուրբ ու նվիրական հարկի տակ, մի տարի, որ լարված ջանքերի միջով մեզ առաջնորդեց զգալի հաջողությունների: Մենք շուտով ոտք ենք դնելու նոր տարվա սեմին՝ համարձակ դիմելու համար դեպի ապագան: Իսկ այդ ապագան փորձություններով ու անակնկալներով լեցուն սրճանոթն է մեզ համար:

Այնտեղ ևս մեզ կսպասեն դժվարություններ աշխատանքում, ուսման մեջ, բայց դրանք, խնայելով, մեզ զբոսնել չեն կարող հուսահատեցնել ու ընկճել: Մենք, Աստուծո օգնականությամբ և Ձերդ Ս. Օծության հայրական կանոնությամբ և հոգատարության ներքո, կաշխատենք հաղթահարել ամեն մի դժվարություն ու խոչընդոտ՝ մեր սրբազան ուխտի համար: Այժմ, տարեբաժան այս գծում կանգնած, ըստ ընդունված սովորության, թույլ տվեք ի սրտե շնորհավորել Ձերդ Վեհափառության նոր տարին: մաղթելով, որ Տերը հաջողություն պարգևի Ձեր բոլոր բարի, ազնիվ, ազգային ու հայրենաշին գործերին:

Վեհափառ Տեր:

Որպես Հոգևոր Ճեմարանի սաներ, մենք սուրբ պարտականություն ունենք ծառայել մեր Ազգին և մեր Եկեղեցուն: Իսկ Ազգին ու Եկեղեցուն ծառայել մեզ համար նշանակում է ծառայել նաև մեր Հայրենիքին: Մենք այդ սիրելի ու քաղցր պարտականությունը կատարելու համար, առայժմ պատրաստվում ենք թե՛ հոգեպես, թե՛ իմացապես: Այդ բանում մեծ աշխատանք են կատարում մեր ուսուցիչները: Նրանք ձգտում են մեզ ավանդել այն լավը, որը, մենք համոզված ենք, մեզ կօգնի ապագայում:

Շնորհակալություն նրանց, որոնք ջանք չեն խնայում կրթելու մեր հոգին և միտքը: Այս հուզիչ պահին, թույլ տվեք շնորհավորել Ձեզ, սիրելի՛ ուսուցիչներ, նոր տարվա առթիվ ցանկանալով քաջառողջություն և երկար տարիների անխնայ աշխատանք:

Այս առթիվ շնորհակալական խոսք ունենք նաև մեր սիրելի վերատեսուչ սրբազան Հոր՝ Հայկազուն արքեպիսկոպոս Աբրահամյանին, որն իր հայրական խնամքներով, բարի և շինիլ խորհուրդներով, իր անդուլ հոգատարությամբ աշխատում է մեր մեջ կերտել մարդը, հոգևոր մարդը:

Շնորհավորում ենք Ձեր նոր տարին ևս, սրբազան հայր, մաղթելով Ձեզ քաջառողջ կյանք և նույնպիսի երիտասարդական ավյուն, որով Դուք այժմ էլ ղեկավարում եք Հոգևոր Ճեմարանը:

Վեհափառ Տեր:

Շնորհակալ ենք նաև Ձերդ Ս. Օծության հայրական գուրգուրանքներից և խնամքներից, այն հոգատարությունից, որով Դուք շրջապատել եք մեզանից յուրաքանչյուրին:

Շնորհակալություն պարտք ունենք նաև մեր հայրենի կառավարության և իր ներկայացուցիչներին, Գերագույն Հոգևոր Խոր-

հրդի անդամներին, պատվարժան միաբանության և Մայր Աթոռի բովանդակ պաշտոնեական, որոնք չեն զլանում իրենց օժանդակությունը կրթական մեր գործի մեջ: Շնորհավորում ենք Ձեր բոլորի նոր տարին՝ մաղթելով հաջողություններ դալիք տարում ևս:

Հավարտ շնորհակալական և շնորհավորական այս խոսքերի, թույլ տվեք, Վեհափառ Տեր, ի դիմաց ուսանող եղբայրներիս, մատչել ի համարյուր Ձեր Ս. և օծյալ Աջույն, միշտ լավագույն մաղթանքներով:

Շնորհավոր նոր տարի, Վեհափառ Տեր, Ամանորի այս սեղանների շուրջ հուզիչ, չի՛րմ ելույթներ են ունենում նաև գերաշնորհ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոսը, դիվանապետ Հ. Առաքելյանը, Գրիգոր Բեքմեղյանը և խմբագիր Ա. Հատիսյանը:

Վերատեսուչ սրբազանը գրական կադանդ լեզներ է բաժանում միաբանության անդամներին, դասախոսներին և ուսանողներին, շատ դիտուկ և հաջող բնութագրումներով:

Վերատեսուչ սրբազան հոր հրավերով ոտքի է կանգնում Վեհափառ Հայրապետը՝ Իր օրհնությունն ու նոր տարվա պատգամը տալու բոլոր ներկաներին:

Նորին Ս. Օծությունը հայրական իմաստալից խրատականներ է տալիս միաբանության, ուսանողության և պաշտոնեական՝ է՛լ ավելի նվիրումով, հավատով և խանդավառությամբ աշխատելու, գլուխ բերելու համար Մայր Աթոռի առաջ կանգնած կարևոր գործերը, ազգային ծրագրերի իրագործումը, հոգեպես և իմացապես աճելու, վերանորոգվելու համար՝ լավագույնս ծառայելու Աստուծուն, ժողովրդին և Հայրենիքին:

Վեհափառ Հայրապետը Իր եռանդով, իրավ լավատեսությամբ խանդավառում, գոտեպնդում է բոլորին, վստահություն, հավատ ներշնչելով Մայր Աթոռի ապագա եկեղեցական, հայրենանվեր առաքելության նկատմամբ:

Վեհափառ Հայրապետը ամանորի իր պատգամը վերջացնում է բովանդակ աշխարհում խաղաղության վերջական հաղթանակի բարեմաղթություններով:

Վեհափառ Հայրապետը նոր տարին դիմավորում է Հոգևոր Ճեմարանում:

Ուշ գիշերին, Վեհափառ Հայրապետի Պահպանիչ-ով և խմբովին երգված «Հայր մեր»-ով վերջանում է նոր տարվան նվիրված այս նշանակալից հավաքույթը:

